

Jiříkov | Detail mlýnu

Identifikační údaje

Adresa	Jiříkov
	407 53
Okres	Děčín
Katalogové číslo	P 162
Katastrální území	Jiříkov
GPS	50° 59' 22.6" 14° 33' 50.6"
Mapová značka	Německý / Zaniklý objekt, památník
Poloha vůči obci	700 m JZ od OÚ
Číslo kulturní památky	
Přístupnost	Zaniklý
Rok stavby	asi 1760
Rok zániku	12. 7. 1904 - shořel

Stručný popis

Pokorný:

Druhý obilní větrný mlýn náležel Josefu Röttigovi, hostinskému v Jiříkově, čp. 612 (400). Mlýn vyhořel asi kolem roku 1895. Před tím již dlouho byl neschopný provozu. Stával v místech dnešního hřbitova asi 360-370m n. m. (401).

O větrném mlýně v Starém Jiříkově uvádí se v Katastrálním oceňovacím operátu z poloviny 19. století, že měl jedno složení a byl tu zaměstnán jeden pracující (Arbeiter). Ročně mlýn zpracoval 350 měřic obilí a vyrobil 190 centů mouky (420).

(400) V roce 1843 náležela stavební parcela č. 269 Antonu Rosttigovi, domkaři v Starém Jiříkově čp. 612 (SÚA, SK, duplikát, 124, 4, Altgeorgswalde, Bau - Parzellen - Protocol).

(401) Státní mapa 1:5000 - odvozená, list Varnsdorf 7-2, 1951.

(402) SÚA, SK, duplikát, 124, 4, Alt-Georgswalde, Catastral-Schätzungs-Elaborat.

Neobvykle mohutný větrný mlýn německého typu stál ve Starém Jiříkově nedaleko hřbitova a fungoval ho až do roku 1904, kdy mlýn vyhořel. Půdorys mlýna byl rekordních 7 x 7 metrů a výška přes 12 m, průměr větrného kola okolo 20 m. Výjimečná byla i velikost ze zadní stěny vystupující šalandy.

Jedním z posledních mlynářů v tomto mlýně byl mlynář Josef Röttig. Poloha tohoto mlýna je přesně známa. Na staré fotografii Johanna Heineho (fotograf a hodinář, náměstí č. 4) z roku 1897 je vidět i větrný mlýn asi 50 metrů jižně od zadního rohu hřbitova (na poli mezi hřbitovem a hřištěm na mírném návršíčku) sto metrů západně za současným hřbitovem. Jeho existenci zachycuje i dobová pohlednice asi z roku 1899, s kostelem sv. Jirí v pozadí. Tento větrný mlýn přečkal do počátku 20. století, kdy 12. července 1904 vyhořel a už nebyl obnoven.

V Katastrálním oceňovacím operátu z pol. 19. stol. se uvádí, že měl jedno složení a byl tu zaměstnán jeden pracovník. Ročně zpracoval 350 měřic obilí a vyrobil 190 centů mouky.

Historie

Architektura

Stav nemovitosti	Neexistuje
Typ	Německý
Dominantní stavební konstrukce	Dřevěná
Historické prvky	
Parametry	Půdorys mlýna byl rekordních 7 x 7 metrů a výška přes 12 m, průměr větrného kola okolo 20 m. Výjimečná byla i velikost ze zadní stěny vystupující šalandy

Technologie

Technologické vybavení	
Popis technologického vybavení	
Technologické vybavení	
Stopy po neexistující mlýnské technologii	
Doplňkový provoz	
Doplňkový provoz - popis	
Historické prvky	
Parametry	

Literatura a prameny

Zajímavosti

Ostatní

Fotogalerie

Historické fotografie a pohlednice

Obrazy

View from the...